

PUBLICATIEBLAD

LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 10de juli 2015 ter uitvoering van artikel 2 van de Sanctielandsverordening, houdende de implementatie van resoluties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties inzake Libië (Sanctiebesluit Libië)

In naam van de Koning!

De tweede waarnemende Gouverneur van Curaçao,

In overweging genomen hebbende:

dat het in het belang van de internationale rechtsorde en de daarop betrekking hebbende internationale afspraken noodzakelijk is, onmiddellijke voorzieningen te treffen ter implementatie van door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties bij resoluties inzake Libië genomen maatregelen;

Gelet op:

artikel 2 van de Sanctielandsverordening¹ en de Ministeriële sanctieregeling Libië;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1

In dit landsbesluit wordt verstaan onder:

- familieleden: echtgenoot of partner, alsmede kinderen en minderjarigen waarmee een huishouding wordt gevoerd;
- Veiligheidsraad: de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties;
- Resolutie 1970 (2011): Resolutie 1970 van de Veiligheidsraad van 26 februari 2011;
- Resolutie 1973 (2011): Resolutie 1973 van de Veiligheidsraad van 17 maart 2011;
- Resolutie 2009 (2011): Resolutie 2009 van de Veiligheidsraad van 16 september 2011;
- Resolutie 2016 (2011): Resolutie 2016 van de Veiligheidsraad van 27 oktober 2011;
- Resolutie 2040 (2012): Resolutie 2040 van de Veiligheidsraad van 12 maart 2012;
- Resolutie 2095 (2013): Resolutie 2095 van de Veiligheidsraad van 14 maart 2013;
- Resolutie 2146 (2014): Resolutie 2146 van de Veiligheidsraad van 19 maart 2014;

¹ P.B. 2014, no. 55 (GT).

- Resolutie 2174 (2014): Resolutie 2174 van de Veiligheidsraad van 27 augustus 2014;
- Comité: het Sanctiecomité van de Veiligheidsraad, bedoeld in paragraaf 24 van Resolutie 1970 (2011).

Artikel 2

Het is een ieder verboden direct of indirect enige beheers- of beschikkingshandeling te verrichten met betrekking tot gelden, activa, kapitaal en andere financiële en economische middelen die door in Curaçao gevestigde natuurlijke personen, kredietinstellingen of andere ondernemingen of instellingen worden gehouden en die direct of indirect toebehoren aan of ter beschikking staan van dan wel direct of indirect beheerd worden door natuurlijke personen, ondernemingen, instellingen of entiteiten als bedoeld in Annex II van Resolutie 1970 (2011) en Annex II van Resolutie 1973 (2011), of die zijn aangewezen door het Comité.

Artikel 3

Het is een ieder verboden direct of indirect, op welke wijze ook, betalingen te verrichten aan of te ontvangen van natuurlijke personen, ondernemingen, instellingen of entiteiten als bedoeld in Annex II van Resolutie 1970 (2011) en Annex II van Resolutie 1973 (2011), of die zijn aangewezen door het Comité.

Artikel 4

Het is een ieder verboden direct of indirect kapitaal of andere financiële of economische middelen ter beschikking te stellen, dan wel in beheer te geven aan of ten behoeve van natuurlijke personen, ondernemingen, instellingen of entiteiten als bedoeld in Annex II van Resolutie 1970 (2011) en Annex II van Resolutie 1973 (2011), of die zijn aangewezen door het Comité.

Artikel 5

De artikelen 2 tot en met 4 zijn van overeenkomstige toepassing op:

- a. vertegenwoordigers van of entiteiten onder zeggenschap van natuurlijke personen, ondernemingen of instellingen als bedoeld in Annex II van Resolutie 1970 (2011) en Annex II van Resolutie 1973 (2011), of die zijn aangewezen door het Comité;
- b. natuurlijke personen, ondernemingen, instellingen of entiteiten, waarvan door de Veiligheidsraad of het Comité is vastgesteld dat zij de bepalingen van Resolutie 1970 (2011), in het bijzonder de paragrafen 9 en 10, hebben overtreden, dan wel anderen daarbij behulpzaam zijn geweest.
- c. natuurlijke personen, ondernemingen, instellingen of entiteiten, waarvan door het Comité is vastgesteld dat zij deelnemen aan of behulpzaam zijn bij overige handelingen die een bedreiging vormen voor de vrede, stabiliteit of veiligheid van Libië of die de succesvolle voltooiing van het politieke overgangsproces van Libië belemmeren of ondermijnen. Onder bedoelde handelingen zijn mede begrepen die genoemd in paragraaf 4, onderdeel a tot en met d, van Resolutie 2174 (2014).

Artikel 6

De verboden, bedoeld in de artikelen 1 tot en met 4, gelden niet ten aanzien van de in de paragrafen 19 en 21 van Resolutie 1970 (2011) en paragraaf 14 tot en met 16 van Resolutie 2009 (2011)

genoemde uitzonderingen.

Artikel 7

1. Het is een ieder verboden vanuit dan wel via Curaçao of door tussenkomst van haar ingezetenen of met behulp van in Curaçao geregistreerde vaartuigen of luchtvaartuigen direct of indirect:
 - a. Libië te voorzien van wapens, munitie en andere militaire materialen of assistentie als bedoeld in paragraaf 9 van Resolutie 1970 (2011), dan wel zulks aan of ten behoeve van Libië te verkopen, te importeren of te exporteren;
 - b. Libië te voorzien van gewapende huurlingen.
2. Het is ingezetenen van Curaçao verboden wapens, munitie en andere militaire materialen als bedoeld in paragraaf 10 van Resolutie 1970 (2011) direct of indirect van Libië te betrekken of op welke andere wijze ook te verwerven of te verkrijgen.
3. Het is een ieder verboden met behulp van in Curaçao geregistreerde vaartuigen of luchtvaartuigen wapens, munitie en andere militaire materialen als bedoeld in paragraaf 10 van Resolutie 1970 (2011) direct of indirect van Libië te betrekken of op welke andere wijze ook te verwerven of te verkrijgen.
4. Het in het eerste lid bedoelde verbod geldt niet ten aanzien van de in paragraaf 9, onderdeel a tot en met c, van Resolutie 1970 (2011) en paragraaf 13 van Resolutie 2009 (2011) genoemde uitzonderingen.

Artikel 8

1. Door of namens de Minister van Financiën, in overeenstemming met de Minister van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning en de Minister van Justitie, kan vracht worden geïnspecteerd van vaartuigen en luchtvaartuigen die van of naar Libië varen respectievelijk vliegen, en die zich bevinden:
 - a. binnen het grondgebied van Curaçao, waaronder begrepen de havens en luchthaven, dan wel
 - b. op of boven de volle zee,indien er gegronde redenen bestaan dat deze goederen vervoeren, waarvan de levering, verkoop, overdracht of export verboden is op grond van de paragrafen 9 en 10 van Resolutie 1970 (2011), met inbegrip van gewapende huurlingen.
2. De Minister van Algemene Zaken bericht de Minister van Buitenlandse Zaken over de inspecties die binnen het grondgebied van Curaçao dan wel op of boven de volle zee zijn uitgevoerd, en van de resultaten daarvan.

Artikel 9

1. Het is natuurlijke personen, genoemd in Annex I van Resoluties 1970 (2011) en Annex I van Resolutie 1973 (2011), of die aangewezen zijn door het Comité, alsmede hun familieleden, verboden Curaçao in te reizen dan wel via Curaçao door te reizen.
2. Het in het eerste lid bedoelde verbod geldt niet ten aanzien van de in paragraaf 16 van Resolutie 1970 (2011) genoemde uitzonderingen.
3. Onder natuurlijke personen als bedoeld in het eerste lid, worden niet begrepen ingezetenen van Curaçao, alsmede andere natuurlijke personen waarop de Landsverordening toelating en uitzetting niet van toepassing is.
4. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op:

- a. natuurlijke personen, waarvan door de Veiligheidsraad of het Comité is vastgesteld dat zij de bepalingen van Resolutie 1970 (2011), in het bijzonder de paragrafen 9 en 10, hebben overtreden, dan wel anderen daarbij behulpzaam zijn geweest;
- b. natuurlijke personen, waarvan door het Comité is vastgesteld dat zij deelnemen aan of behulpzaam zijn bij overige handelingen die een bedreiging vormen voor de vrede, stabiliteit of veiligheid van Libië of die de succesvolle voltooiing van het politieke overgangsproces van Libië belemmeren of ondermijnen. Onder bedoelde handelingen zijn mede begrepen die genoemd in paragraaf 4, onderdeel a tot en met d, van Resolutie 2174 (2014).

Artikel 10

Het is een ieder verboden enig financiële transactie, van welke aard ook, aan te gaan met betrekking tot ruwe olie afkomstig uit Libië aan boord van vaartuigen, die zijn aangewezen door het Comité.

Artikel 11

1. Door of namens de Minister van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning wordt de toegang tot de havens van Curaçao verboden en zondig belet van vaartuigen, die zijn aangewezen door het Comité.
2. Het eerste lid is niet van toepassing indien de toegang tot een haven noodzakelijk is voor een inspectie, vanwege een noodsituatie of wanneer het vaartuig naar Libië terugkeert.

Artikel 12

1. Het is een ieder verboden vanuit Curaçao bunker- of leveringsdiensten of andere diensten te verlenen aan vaartuigen, die zijn aangewezen door het Comité, met in begrip van de levering van brandstof of bevoorrading.
2. Het eerste lid is niet van toepassing indien de te verlenen diensten en leveringen noodzakelijk zijn om humanitaire redenen, of wanneer het vaartuig naar Libië terugkeert.
3. De Minister van Algemene Zaken bericht de Minister van Buitenlandse Zaken wanneer een uitzonderingen als bedoeld in het tweede lid zich heeft voorgedaan.

Artikel 13

Het is een ieder verboden ruwe olie afkomstig uit Libië te laden, te vervoeren of te ontladen aan boord van in Curaçao geregistreerde vaartuigen, die zijn aangewezen door het Comité, tenzij het door de regering van Libië aangewezen en aan het Comité aangemelde contactpunt, bedoeld in paragraaf 3 van Resolutie 2146 (2014), daartoe toestemming verleent.

Artikel 14

1. Door of namens de Minister van Financiën, in overeenstemming met de Minister van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning en de Minister van Justitie, kunnen vaartuigen, die aangewezen zijn door het Comité, op volle zee aan een inspectie op het vervoer van ruwe olie afkomstig uit Libië worden onderworpen.

2. Indien bij een inspectie als bedoeld in het eerste lid ruwe olie afkomstig uit Libië wordt aangetroffen, wordt de gezagvoerder van het vaartuig opgedragen passende maatregelen te nemen teneinde de ruwe olie, met goedkeuring van en in coördinatie met de Libische regering, te retourneren aan Libië.
3. De Minister van Algemene Zaken bericht de Minister van Buitenlandse Zaken over de inspecties die op volle zee zijn uitgevoerd, en van de resultaten daarvan.

Artikel 15

Het is een ieder verboden op enige wijze direct of indirect medewerking te verlenen aan handelingen die ingevolge dit landsbesluit verboden zijn.

Artikel 16

De Minister van Algemene Zaken kan, in overeenstemming met de betrokken minister of ministers, gehoord de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten, naar aanleiding van een bij hem daartoe schriftelijk ingediend verzoek ontheffing verlenen van de in dit landsbesluit opgenomen verboden.

Artikel 17

Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van 12 juli 2015.

Artikel 18

Dit landsbesluit wordt aangehaald als: Sanctiebesluit Libië.

Gegeven te Willemstad, 10 juli 2015
N.C. RÖMER – KENEPA

De Minister van Algemene Zaken,
I.O.O. ASJES

De Minister van Financiën,
J.M.N. JARDIM

De Minister van Justitie,
N.G. NAVARRO

De Minister van Verkeer,
Vervoer en Ruimtelijke Planning,
S.F.C. RÖMER

Uitgegeven de 10de juli 2015
De Minister van Algemene Zaken,
I.O.O. ASJES

Nota van toelichting behorende bij het Sanctiebesluit Libië

Inleiding

Ter veroordeling van het gebruik van geweld ten aanzien van de burgers van Libië, voorheen de Grote Libisch-Arabische Socialistische Volks-Jamahiriyah, de schending van de mensenrechten en het international humanitair recht heeft de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties een aantal resoluties aangenomen.

In Resoluties 1970 (2011) van 26 februari 2011 en 1973 (2011) van 17 maart 2011 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties zijn besluiten genomen die bijdragen aan de bestrijding van het geweld tegen burgers, tegen de mensenrechtenschendingen en de schending van het internationaal humanitair recht. Die besluiten hadden van begin af in het bijzonder betrekking op het instellen van een wapenembargo, een no-fly zone, en een reisverbod alsmede maatregelen inzake het financiële verkeer. Beide genoemde resoluties zijn echter sindsdien naar aanleiding van de verbeterde situatie in Libië door de VN-Veiligheidsraad nader gemodificeerd. Sommige oorspronkelijke beperkende maatregelen zijn bij nadere resoluties of verlicht of zelfs opgeheven. Zo zijn bij Resolutie 2009 (2011) van 16 september 2011 de uitzonderingen op het wapembargo uitgebreid; is de zgn. ban on flights toen opgeheven en; werd de maatregel betreffende een no-fly zone vervolgens eveneens opgeheven bij Resolutie 2016 (2011) van 27 oktober 2011. Voorts zijn recent bij Resolutie (2146) van 19 maart 2014 additionele maatregelen genomen door de VN-Veiligheidsraad naar aanleiding van en ter voorkoming van verdere illegale exporten van ruwe olie vanuit Libië en is onder andere het wapenembargo bij Resolutie 2174 (2014) van 27 augustus 2014 verder aangescherpt.

Opgemerkt wordt dat binnen de systematiek van de resoluties wordt uitgegaan van de tekst van de resolutie zoals aangepast naar aanleiding van resoluties van latere datum. Aangezien de sanctieregimes aan soms snelle wijziging onderhevig zijn, wordt in onderhavig besluit gekozen voor een systeem van dynamische verwijzing naar de resoluties. Dit betekent dat een resolutie dient te worden gelezen zoals het nadien door de Veiligheidsraad is gewijzigd. Het een en ander is duidelijk na te gaan op de website van het Comité.

Dit sanctiebesluit vervangt de Ministeriële sanctieregeling Libië².

Raad van Advies

Op 16 juni 2015 heeft de Raad van Advies zijn advies uitgebracht op onderhavig ontwerp. Daarbij zijn verschillende opmerkingen geplaatst en heeft de Raad voorstellen tot wijziging in overweging gegeven. Hieronder worden die voorstellen die niet zijn overgenomen nader toegelicht.

De Raad geeft in overweging het advies van de Sociaal Economische Raad in te winnen of anders in de toelichting nader uiteen te zetten waarom dit advies niet wordt verzocht. Een en ander onder verwijzing naar artikel 5 van de Sanctielandsverordening. Dit voorstel wordt niet overgenomen, omdat artikel 5 in de eerste plaats ziet op niet verplichte sancties overgenomen zonder een spoedeisend belang. Onderhavige regeling betreft de uitvoering van het sanctieregime van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties. Behalve dat de regering weinig

² P.B. 2014, no. 69.

beleidsvrijheid in deze heeft, heeft het in deze fase vragen van advies relatieve waarde. Het sanctieregime is immers reeds ingevoerd.

De regering heeft besloten geen voorziening te treffen voor formele vastlegging van de gehanteerde dynamische verwijzing. Anders dan de Raad is de regering van mening dat Aanwijzing 59, tweede lid, ziet op verwijzingen verderop in eenzelfde regeling en niet naar bepalingen van een latere datum die strekken tot wijziging van die regeling.

Anders dan de Raad van Advies is de regering van mening dat de invoceringsperiode neergelegd in artikel 6, eerste lid, niet van toepassing is in onderhavig geval waar er reeds bij ministeriële regeling met algemene werking spoedeisende maatregelen zijn genomen. Anders zou er een lacune ontstaan in de uitvoering van internationale verplichtingen die niet kan worden gerechtvaardigd. De memorie van toelichting bij artikel 6 van de Sanctielandsverordening ondersteunt dit uitgangspunt. Met het oog op de spoedeisendheid verbonden aan de uitvoering van internationale verplichtingen, heeft de regering een ontwerp-landsverordening bij de Staten ingediend, waarin onder meer wordt voorgesteld artikel 6, eerste lid, te doen vervallen.

Financiële paragraaf

Er wordt niet voorzien dat de in dit sanctiebesluit besloten liggende verbodsbepalingen enige belasting vormen voor de landsbegroting.

Artikelsgewijze toelichting

Artikelen 2 t/m 6

In deze artikelen wordt het verboden om enig financieel verkeer te hebben met de in Annex II van Resolutie 1970 (2011) en Annex II van Resolutie 1973 (2011) genoemde personen, ondernemingen, instellingen of met anderen door het Comité van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, bedoeld in paragraaf 24 van Resolutie 1970 (2011) (hierna: het Comité) aangewezen personen, ondernemingen en instellingen dan wel hun vertegenwoordigers. Dit houdt o.a. tevens in dat het verboden is voor rechtspersonen, ondernemingen of andere instellingen, waarvan de hiervoor genoemde personen, ondernemingen of instellingen aandelen bezitten of geheel of gedeeltelijk controleren, aan deze zelfde personen, ondernemingen of instellingen financiële en economische middelen ter beschikking te stellen, alsmede hun aandelen te vergroten of te verkleinen. Deze personen, ondernemingen of instellingen hebben evenmin de mogelijkheid om hun stemrecht uit te oefenen en bestuurders te benoemen en te ontslaan. In artikel 6 wordt hier een aantal uitzonderingen op gemaakt.

Er is gekozen voor de termen “gelden, activa, kapitaal of andere financiële en economische middelen” die ruim geïnterpreteerd dienen te worden: deposito's bij (financiële) instellingen, saldi op rekeningen, contanten, cheques, verhandelde waardepapieren en schuldbewijzen inclusief aandelen(kapitaal), certificaten van waardepapieren, obligaties, promesses, warrants, schuldbekentenissen, derivatencontracten en goederen vallen allen onder de werkingsfeer van dit sanctiebesluit. Hiermee is aansluiting gezocht bij de termen “funds, financial resources en economic resources” zoals deze in de resoluties zijn opgenomen.

Alle financiële tegoeden en andere tegoeden die door deze maatregelen worden bevroren, worden, conform de genoemde resoluties, zo snel mogelijk ter beschikking aan en ten gunste van het Libische volk gesteld.

Artikel 7

Dit artikel geeft uitvoering aan het ingestelde wapenembargo. In dit artikel wordt het verboden om vanuit dan wel via Curaçao Libië te voorzien van wapens, munitie, andere militaire materialen, assistentie in militair verband en gewapende huurlingen. In het bijzonder is het de Curaçaose ingezetene verboden wapens, munitie en andere militaire materialen van Libië te betrekken. In het vierde lid wordt voor een aantal situaties, conform paragraaf 9, onderdeel a tot met c, van Resolutie 1970 (2011) en paragraaf 13 van Resolutie 2009 (2011) een uitzondering gemaakt. Zo is het onder andere op grond van laatstgenoemde resolutie toegestaan om wapens en militaire materialen te exporteren naar Libië, uitsluitend met het oogmerk de Libische autoriteiten ten dienste te staan bij hun veiligheid en activiteiten in het kader van de ontwapening. Aanvankelijk gold nog de beperkte restrictie dat zulks slechts mogelijk was na voorafgaande kennisgeving aan het Comité, en pas bij het uitblijven van een negatief besluit binnen vijf dagen na de kennisgeving. Zie paragraaf 13, onderdeel a, van Resolutie 2009 (2011). Thans geldt sedert Resolutie 2174 (2014) dat voor dergelijke leveranties steeds voorafgaande goedkeuring door het Comité vereist is. Gaat het om licht wapentuig -zie paragraaf 13, onderdeel b, van Resolutie 2009 (2011)- dan geldt voormelde beperkte restrictie onverkort voor de tijdelijke uitvoer naar Libië met het uitsluitende doel van gebruik door onder andere VN-personeel, mediavertegenwoordigers en humanitaire hulpverleners.

Artikel 8

In paragraaf 13 tot en met 16 van Resolutie 1973 (2011) worden regels gesteld ten aanzien van het inspecteren van luchtvaartuigen en vaartuigen waarvan wordt vermoed dat zij goederen vervoeren die verboden zijn op grond van de paragrafen 9 en 10 van Resolutie 1970 (2011). Dit artikel geeft hiermee uitvoering aan die regels. De Ministers van Financiën en van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning en van Justitie stellen de Minister van Algemene Zaken op de hoogte van dergelijke inspecties. Ingevolge paragraaf 15 van Resolutie 1973 (2011) zijn landen verplicht na gehouden inspecties, al dan niet op of boven open zee, te rapporteren aan het Comité. Namens het Koninkrijk der Nederlanden zal zulks dienen te geschieden door de Minister van Buitenlandse Zaken. Met het oog op de rapportage aan het Comité is in artikel 8 van dit sanctiebesluit een informatieplicht van de Minister van Algemene Zaken jegens de Minister van Buitenlandse Zaken opgenomen.

Artikel 9

Paragraaf 15 van Resolutie 1970 (2011) en paragraaf 22 van Resolutie 1973 (2011) verplicht lidstaten om personen die in Annex I van de genoemde resoluties zijn genoemd, of die door het Comité zijn aangewezen, te verbieden in dan wel via hun land te reizen (travel ban). Met dit artikel wordt hiermee uitvoering gegeven aan deze verplichting. Het zondert eigen ingezetenen van Curaçao alsmede andere natuurlijke personen waarop de Landsverordening toelating en uitzetting niet van toepassing is, daarvan uit. Verder geldt het verbod ook niet ten aanzien van de in paragraaf 16 van Resolutie 1970 (2011) genoemde uitzonderingen. De subjecten van de travel ban zijn laatstelijk uitgebreid bij Resolutie 2174 (2014).

Artikelen 10 t/m 14

De artikelen 10 t/m 14 strekken tot uitvoering van Resolutie 2146 (2014). De lidstaten zijn op grond van deze resolutie geautoriseerd op open zee een inspectie uit te voeren op door het Comité aangewezen vaartuigen op het vervoer van ruwe olie uit Libië. Voorts bevat deze resolutie een verbod op het laden, vervoeren en ontladen van ruwe olie uit Libië door vaartuigen

die vallen onder zeggenschap van de lidstaten en die door het Comité zijn aangewezen, tenzij met toestemming van Libië. Door het Comité aangewezen vaartuigen mogen verhinderd worden de havens binnen te varen. Ook is er in beginsel een verbod ingesteld op het leveren van bunker- en leveringsdiensten aan door het Comité aangewezen vaartuigen, en is het niet toegestaan financiële transacties aan te gaan in verband met ruwe olie uit Libië die zich bevindt in vaartuigen die door het Comité zijn aangewezen.

Artikel 16

Dit artikel biedt de Minister van Algemene Zaken, in overeenstemming met de betrokken minister(s), de mogelijkheid om ontheffing te verlenen, conform artikel 9 van de Sanctielandsverordening, van de in dit sanctiebesluit opgenomen verboden.

De Minister van Algemene Zaken,
I.O.O. ASJES

De Minister van Financiën,
J.M N. JARDIM

De Minister van Justitie,
N.G. NAVARRO

De Minister van Verkeer,
Vervoer en Ruimtelijke Planning,
S. F. C. RÖMER